

това, човѣкъ трѣбва да остави свободно силитѣ, които минаватъ презъ сърдцето му, да отиватъ и къмъ ума, за да може, когато теченията се смѣнятъ, силитѣ, които минаватъ презъ ума, да отиватъ и къмъ сърдцето. Като не спазватъ този законъ хората сѫ осакатили, изопачили нормалното си развитие. Запримѣръ, срѣщате човѣкъ съ отменъ умъ, а съ хилаво сърдце. Или обратно: съ добре развито сърдце, а съ хилавъ умъ. Това сѫ аномални положения въ живота. Човѣкъ трѣбва да има добре развитъ умъ и добре развито сърдце. — Какъ ще се премахнатъ тия аномалии? — Като се махнатъ преградите, които хорита сѫ поставили на Божествения путь.

Запишете въ ума и въ сърдцето си следната мисъль: Благата, които Богъ дава, трѣбва да се оставатъ свободно да текатъ, да се ползватъ всички живи сѫщества.—Какви ще бѫдатъ последствията отъ това? — За последствията не мислете. Живѣйте безъ страхъ. Щомъ постъпвате по Божественъ начинъ, не мислете за последствията. Когато дава, Богъ предвижда всичко. Въ Божествения животъ последствията сѫ всѣкога добри. Като не разбира този законъ, човѣкъ се страхува отъ изобилието и мисли, че ако му се даде нѣщо въ изобилие, ще полудѣе, нѣма да знае, какъ да се справи съ него. Щомъ тури преграда на това благо, той наистина ще полудѣе. Ако тури пре-